28 Νοεμβρίου 2026

Πατήρ Αρσένιος Μπόκα (1910-1989) [μέρος 1ο]

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Αρσένιος Μπόκα / Συναξαριακές Μορφές

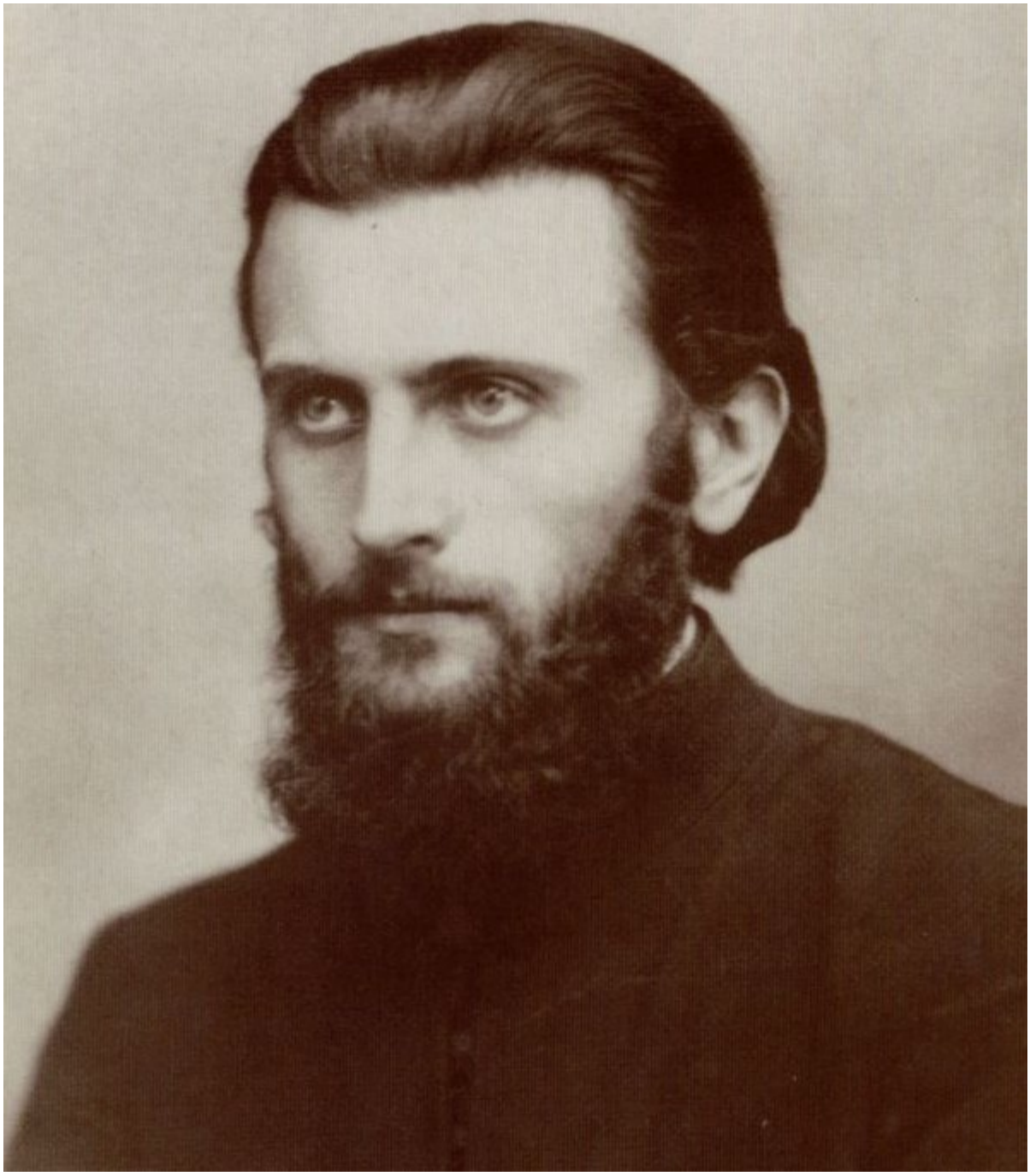

Ο Γέροντας Αρσένιος σε νεαρή ηλικία

Ο πανοσιότατος πατήρ Αρσένιος Μπόκα γεννήθηκε το 1910 στο χωριό Βάτσα ντε Σους, δίπλα στη περιοχή Μπράντ του νομού Χουνεντοάρα από ορθόδοξους και ευσεβείς γονείς, τον Ιωσήφ και την Χριστίνα.

Όταν η μητέρα του, έμεινε έγκυος τον Ιωάννη, (διότι αυτό το όνομα έλαβε στο βάπτισμα του ο π. Αρσένιος) ονειρεύτηκε ότι έλαμπε στην κοιλιά της πότε ο ήλιος και πότε η σελήνη και πάντοτε σκεπτόταν και αναρωτιόταν τι παιδί θα είναι αυτό που θα γεννηθεί.

Μετά το θάνατο του πατέρα του η μητέρα του Χριστίνα έμεινε νέα χήρα και η

μητέρα της την πίεζε να παντρευτεί για δεύτερη φορά.

Αυτός ο δεύτερος γάμος της μητέρας του στενοχωρούσε πολύ τον γιό της Ιωάννη, ο οποίος πλέον δεν ήθελε να πηγαίνει στο σπίτι του, γι’ αυτό και η μητέρα του για πολλά χρόνια δεν ήξερε τίποτε γι’ αυτόν.

Ο Πατήρ μας διηγείτο ότι ο πατέρας του, ο οποίος γνώριζε τη τέχνη του υποδηματοποιού, τον μάθαινε κι αυτόν να καρφώνει καρφιά στο ξύλο, αλλά αυτός μη έχοντας την αναγκαία δεξιοτεχνία, τα έσπαζε ή του λύγιζαν και τότε ο πατέρας του τον κτυπούσε με το λουρί που ακόνιζε τις φαλτσέτες του μαγαζιού του.

Είχε και μία αδελφή, που ονομαζόταν Κωνσταντινιά, αλλά πέθανε νέα. Η γιαγιά του Άννα, ήτο και αυτή πολύ πιστή χριστιανή και έθαψε την εγγονή της σ’ ένα τόπο πολύ ωραίο και υψηλό. Εκεί στον τάφο της έκτισε και εκκλησούλα, λέγοντας ότι, εάν ο αδελφός της Ιωάννης γίνει ιερεύς, θα λειτούργει στην εκκλησούλα και θα έχει δίπλα και την αδελφή του.

Έτσι, όταν ο Ιωάννης μεγάλωσε και τελείωσε και το σχολείο, μετέβη στο φημισμένο λύκειο «Αβραάμ Γιάνκου». Το έτος 1929 τελείωσε αυτό το Λύκειο άριστος μεταξύ των αρίστων και επονομαζόμενος μεταξύ των συμμαθητών του ως «ο άγιος» για την αποφασιστικότητα, σταθερότητα και επιμέλεια της ζωής του.Στη συνέχεια γράφτηκε στη θεολογική Ακαδημία του Σιμπίου.

Εκεί δεν σπούδασε μόνο τη θεολογία με ασυνήθη ζήλο και επιμέλεια στη προσωπική πνευματική του ζωή, αλλά αγάπησε και τις τέχνες. Έμαθε την εκκλησιαστική μουσική και ασκήθηκε επιμελώς στην αγιογραφία. Με την αγιογραφία ασχολείτο ιδιωτικά σαν φοιτητής σ’ ένα δωματιάκι….

Ο π. Αρσένιος με πρόταση του Μητροπολίτου Νικολάου Μπάλαν, εκάρη μοναχός στο μοναστήρι Σίμπαντα ντε Σιούς το 1939, όπου και χειροτονήθηκε ιερεύς από τον ίδιο.

Μετά από ένα χρόνο, ο Μητροπολίτης τον έστειλε στην Ελλάδα, στο Άγιον Όρος για να τελειοποιήσει τις γνώσεις του γύρω από τη μοναχική τάξη και την πνευματική ζωή της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Φθάνοντας εκεί και μη γνωρίζοντας κανέναν -έλεγε ο ίδιος- μπήκε σ’ ένα δάσος και προσευχόταν πολύ στον Σωτήρα Χριστό να του στείλει στο δρόμο του ένα σύμβουλο, αλλά ο Κύριος από θεία οικονομία δεν του έστειλε. Μετά από αρκετό καιρό, αισθανθείς την αναξιότητά του και γνωρίζοντας ότι ο Κύριος έχει μία καλή Μητέρα, η οποία προσεύχεται για όλο το κόσμο, την παρεκάλεσε με δάκρυα να του υποδείξει ένα άνθρωπο-οδηγό για να τον διδάξει τα της καλογερικής ζωής για τη σωτηρία του, όπως μας έλεγε ο

ίδιος. Και πράγματι ήλθε η ίδια η Κυρία Θεοτόκος, τον πήρε από το χέρι, τον ανέβασε σ' ένα βουνό υψηλό, το οποίο ήταν ανάμεσα σε δύο μεγάλες χαράδρες και ήταν φοβερό να βλέπει κανείς κάτω. Και το βουνό αυτό ήταν τόσο απόκρημνο και κοφτερό, ώστε δεν μπορούσε άνθρωπος να περπατήσει με γυμνά τα πόδια του. Και η Κυρία Θεοτόκος τον ανέβασε εκεί στη κορυφή του όρους εκείνου και τον άφησε στην ποιμαντική φροντίδα ενός άγιου που ζούσε εκεί σ' αυτό τον τόπο πριν από 100 χρόνια. Κατόπιν η Μητέρα του Θεού έγινε άφαντη. Όσο καιρό έμεινε εκεί δεν μίλησε καθόλου παρά μόνο μία φορά σε μερικούς πιστούς χριστιανούς και αυτό το έκανε από ταπείνωση. Η Κυρία Θεοτόκος τον ενίσχυσε να μείνει νηστικός επί 40 ημέρες και στο διάστημα αυτό διδάχθηκε από τον Άγιο ό,τι είχε ανάγκη για τη μοναχική ζωή.

Μετά από το διάστημα των 40 ημερών επάνω στην κορυφή εκείνη του Όρους, επέστρεψε στο μητροπολιτικό Κέντρο του Σιμπίου, όπου έμεινε περισσότερο από ένα χρόνο.

Στην Ακαδημία αυτή υπηρετούσε τότε ως καθηγητής και ο καταγόμενος από εκείνη την επαρχία π. Δημήτριος Στανιλοάε, με τον οποίο ο π. Αρσένιος, κατά τρόπο οικείο και φιλικό συζητούσε για την γραμμή του Αθωνικού Ησυχασμού. Του έφερε πολλά φιλοκαλικά χειρόγραφα από το Άγιον Όρος, τα οποία μελετούσε με λαχτάρα ο π. Δημήτριος Στανιλοάε, τα μετέφρασε και τα σχολίασε, πραγματοποιώντας με τη βοήθεια του π. Αρσενίου, την εκτύπωση των πρώτων τόμων της Φιλοκαλίας, των οποίων το εξώφυλλο φιλοτέχνησε ο π. Αρσένιος. Όσες φορές ιερείς των γειτονικών ενοριών της Μονής Σίμπαντα ντε Σιούς ήρχοντο να ιδούν και να ακούσουν τον π. Αρσένιο, εκείνος έπιανε αυτή την ευκαιρία και τους μιλούσε για τη φιλοκαλία και τους έδινε τα πρώτα εκτυπωμένα βιβλία. Αυτοί οι ιερείς ήσαν και οι πρώτοι αναγνώστες της Φιλοκαλίας.

Στο μοναστήρι του μάρτυρος Κωνσταντίνου Μπριν-κοβεάνου (Σίμπατα ντε Σιούς) φωτίσθηκε από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, και προικίσθηκε με το χάρισμα της προοράσεως· και μόνο που θα σε αντίκριζε, αισθανόσουν ότι έμπαινε στα βάθη της ψυχής σου, σαν το ηλεκτρικό ρεύμα. Σε καθήλωνε και σου απεκάλυπτε τους λογισμούς σου, τις αμαρτίες και τα έργα που είχες κάνει. Δηλαδή γνώριζε όλη την ζωή σου και σε καλούσε με το όνομα σου.

Και τώρα να εξιστορήσουμε μερικά από τα θαυμαστά έργα του (θα μπορούσα να τα ονομάσω θαύματα), δια των οποίων ο Θεός απεκάλυψε σε πολλούς ευλαβείς Χριστιανούς ότι ο π. Αρσένιος ήταν προφήτης των ημερών μας.

Αφ' ότου χειροτονήθηκε ιερεύς και έλαβε και την ευλογία να εξομολογεί, συχνά στην εξομολόγηση έλεγε στους ανθρώπους που έρχονταν τα ανεξομολόγητα

αμαρτήματά τους (τα οποία αυτοί τα έκρυβαν ή τα ξεχνούσαν) και μόνο σε μερικούς έδινε την ευλογία να κοινωνήσουν των Αχράντων Μυστηρίων. Είχε το χάρισμα από το Θεό ο π. Αρσένιος και έβλεπε την εσωτερική κατάσταση των ανθρώπων κι αυτά που είχαν κάνει στη ζωή τους και αυτά που θα τους συμβούν.

Βλέποντας όμως ο Πατήρ ότι πολλοί απ' αυτούς, που εξομολογούντο, δεν άλλαζαν το τρόπο της ζωής τους, αλλά συνέχιζαν με τις κακές επιθυμίες τους και τα αμαρτήματά τους και γνωρίζοντας ότι θα είναι εγγυητής για τη σωτηρία των ψυχών τους στη Μέλλουσα Κρίση, παρεκάλεσε το Θεό να του αποκαλύψει για ποιά αιτία οι άνθρωποι δεν αφήνουν τις αμαρτίες τους.

Και μία ήμερα, ενώ καθόταν σ' ένα κάθισμα στο κήπο του μοναστηριού και κοιτάζοντας προς το βουνό, βλέπει ότι εμφανίσθηκε στην κορυφή του βουνού ένα μεγάλο σύννεφο, μαύρο και σκοτεινό και μέσα σ' αυτό ακουγόταν φασαρία και πολύς θόρυβος. Αντικρίζοντας με περισσότερη προσοχή, παρατήρησε ότι ξαφνικά το σύννεφο χωρίσθηκε σε δύο μέρη και στο μέσον του, φάνηκε η κορυφή του βουνού, όπου υπήρχε βασιλικός θρόνος περικυκλωμένος από φωτιά και ο σατανάς να κάθεται εκεί έχοντας γύρω του πολλούς δαίμονες. Άκουσε τότε ο π. Αρσένιος τον Εωσφόρο να λέει στους δαίμονες:

-Ποιος από σας είναι επιτήδειος να βρει ένα πονηρό λογισμό, τον οποίο να ψιθυρίσουμε στο νου των ανθρώπων για να τους ελκύσουμε προς το μέρος μας κι έτσι να κερδίσουμε πολλές ψυχές, να κάνουμε μία βασιλεία μεγαλύτερη από εκείνη του Θεού, διότι λίγος καιρός ακόμη μας έμεινε;

Τότε εμφανίζεται ένας διάβολος. Προσκύνησε τον αρχηγό του μέχρι του εδάφους και του είπε:

-Έξοχε του σκότους αρχηγέ, βρήκα κατάλληλο να ψιθυρίσω στους ανθρώπους το λογισμό ότι δεν υπάρχει Θεός.

Τότε ο αρχισατανάς του είπε: Δεν είναι πολύ καλή αυτή η πονηριά σου, διότι μπορούμε να κερδίσουμε περισσότερους με άλλο τρόπο. Ας έλθει κάποιος άλλος.

Ήρθε ο δεύτερος και του είπε:

-Έξοχε του σκότους αρχηγέ, εγώ προτείνω, να τους αφήσουμε να πιστεύουν στο Θεό, αλλά να τους ψιθυρίσουμε ότι δεν υπάρχει, ούτε παράδεισος ούτε κόλαση και ότι η ζωή αυτή υπάρχει μόνο μέχρι του τάφου.

Ο αρχισατανάς, μετά από αρκετή περίσκεψη του είπε:

Ούτε μ' αυτή τη πονηρή σκέψη θα μπορέσουμε να κερδίσουμε πάρα πολλούς, διότι

ο Χριστός, όταν ανυψώθηκε στους ουρανούς, είπε στους μαθητές Του: «Εν τη οικία του Πατρός μου μοναί πολλαί είσι… και εάν πορευθώ και ετοιμάσω υμίν τόπον, πάλιν έρχομαι και παραλήψομαι υμάς προς εμαυτόν…» (Ιωάν. 14, 2-3). Ακόμη είναι αρκετά φυτευμένη αυτή η πίστη στο νου των ανθρώπων ότι υπάρχει Θεός και Αυτός θα τους ανταμείψει κατά τα έργα τους. Λοιπόν, ας έλθει άλλος.

Έρχεται ο τρίτος και λέει, αφού πρώτα τον προσκύνησε μέχρι του εδάφους:

-Έξοχε του σκότους αρχηγέ, εγώ προτείνω καλλίτερα να επαινούμε τους ανθρώπους για τη πίστη τους στο Θεό, στην ύπαρξη του παραδείσου και της κολάσεως, στη τελική Κρίση, αλλά ταυτόχρονα, χωρίς διακοπές να τους ψιθυρίζουμε: «Μη βιάζεσθε να μετανοήσετε. Αφήστε αυτό το έργο στα γεράματά σας, διότι ο θάνατος θ’ αργήσει. Τώρα να χαίρεστε τις απολαύσεις της ζωής, να ικανοποιείτε όλες τις σαρκικές σας επιθυμίες, διότι έχετε αρκετό χρόνο μπροστά σας»! Και κάνοντας εμείς τα δελεαστικά μαγικά μας έργα, δεν θα καταλαβαίνουν αυτοί πότε περνάει ο καιρός και έρχεται το τέλος τους. Ο θάνατος θα έρχεται ξαφνικά και θα τους βρίσκει απροετοίμαστους και τότε αυτοί θα είναι για πάντα δικοί μας.

Τότε ο αρχισατανάς κούνησε το κεφάλι του ικανοποιητικά. Γρύλισε από μία διαβολική χαρά και με μία βιαστική λαχτάρα τους είπε:

-Πηγαίνετε και κάνετε, όπως ακούσατε από το συνάδελφό σας!

Έτσι, μόνο τυπικά και για τα μάτια του κόσμου εκπληρώνουν οι άνθρωποι τα χριστιανικά τους καθήκοντα, εφ’ όσον σε κάθε στιγμή οι πονηροί δαίμονες τους ψιθυρίζουν δελεαστικά για τις απολαύσεις αυτού του κόσμου και οι άνθρωποι υπακούουν. Δεν αλλάζουν την τακτική τους και συνεχίζουν να ικανοποιούν τις επιθυμίες τους και τις αμαρτίες τους, περιφρονώντας τις πατρικές συμβουλές και την αληθινή μετάνοια, έστω και στα γεράματά τους.

Συνεχίζεται…